

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 014376 15 Uvp
Banjaluka, 15. februara 2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrck i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Margarete Nikić, u upravnom sporu po tužbi tužioca S.B. iz B.L., protiv rješenja tuženog Ministarstva broj: ... od ... godine, u predmetu utvrđivanja svojstva ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 014376 14 U od 28. aprila 2015. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15. februara 2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova spora u iznosu od 1.316,25 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, donesenog u izvršenju presude nižestepenog suda broj: ... od ... godine, a kojim je u postupku revizije poništeno rješenje Odjeljenja broj: ... od ... godine i riješeno tako da se tužiocu utvrđuje svojstvo ratnog vojnog invalida (RVI) IV kategorije sa 80% vojnog invaliditeta, s odgovarajućim pravima na ličnu invalidninu i dopunsko materijalno obezbjeđenje za period od 01. maja 2008. godine do 28. februara 2011. godine, a od 01. marta 2011. godine pa nadalje, svojstvo RVI IX kategorije sa 30% vojnog invaliditeta, s odgovarajućim pravima po tom osnovu. Poništenim rješenjem je tužiocu i dalje bilo priznato svojstvo RVI IV kategorije sa 80% vojnog invaliditeta od 01. maja 2008. godine i istim je zamijenjeno rješenje prvostepenog organa od 08. septembra 2004. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio prihvatanjem razloga iz osporenog akta da je nalazom i mišljenjem drugostepene ljekarske komisije, broj: ... od ... godine, pravilno utvrđeno da se kod tužioca radi o bolesti endogene prirode multifaktorijalno uslovljene, koja se ispoljila za vrijeme vršenja službe u Vojsci Republike Srpske (VRS), zbog čega je došlo do utvrđivanja djelimičnog procenta vojnog invaliditeta, da je nalaz sačinjen u skladu sa članom 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 100/12 i 116/12, u daljem tekstu: Pravilnik o radu ljekarskih komisija), zbog čega sud cijeni da je taj akt zakonit i da su njegovim donošenjem otklonjeni nedostaci na koje je ukazano presudom od 11. marta 2014. godine.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, tužilac osporava njenu zakonitost saglasno članu 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik

Republike Srpske” broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), iz razloga što u istoj nije pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i nije pravilno primijenjen materijalni propis. Pogrešna je ocjena da je nalaz pravilno obrazložen, jer da je isti kao i prethodni koji je sud u presudi od 11. marta 2014. godine ocijenio kao nepravilan i nepotpun. Navodi da se iz zdravstvenog kartona tužioca vidi da prije rata nije bolovao od sličnih bolesti, da Pravilnikom o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 22/93), nije propisana mogućnost umanjnja invalidnosti po osnovu nepoznate etiologije bolesti. Pored toga, da je u osporenom aktu nepravilno određeno da se poništava rješenje od 2009. godine i da se tužiocu utvrđuje status RVI IV kategorije 80% vojnog invaliditeta od 10. maja 2008. godine do 08. februara 2011. godine, a od 01. marta 2011. godine status RVI IX kategorije sa 30% vojnog invaliditeta, jer je donesen 30. aprila 2014. godine. Ukazuje da je članom 255. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP) propisan način izvršenja, tako da se rješenje doneseno u upravnom postupku izvršava kada postane izvršno, a da rješenje postaje izvršno kada se dostavi stranci. Osporenim aktom je izmijenjeno prvostepeno rješenje, donesen je dana 30. aprila 2014. godine, postao je izvršan dostavljanjem stranci, a nije tri godine prije nego što je donesen, dana 01. marta 2011. godine. Iz tih razloga predlaže da se zahtjev usvoji, presuda preinači, tako da se tužba uvaži i osporeni akt poništi ili da se presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje i da mu se nadoknade troškovi spora.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da su navodi zahtjeva već cijenjeni od strane tuženog i od strane suda u pobijanoj presudi.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, presudu i cjelokupne spise predmeta ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženi u izvršenju presude od 11. marta 2014. godine, pribavio nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije, broj: ... od ... godine, u kojem je konstatovano učešće tužioca u VRS u periodu od 11. septembra 1991. godine do 17. juna 1993. godine, da je za vrijeme učešća vršio dužnost izviđača u prvoj vatrenoj liniji, te da se u tom periodu javljao zbog problema sa kičmenim stubom i slabosti u nogama, te da se liječio zbog psihičkih smetnji. Po izlasku iz Oružanih snaga Republike Srpske posjeduje medicinsku dokumentaciju iz koje proizlazi da se liječio i da je 2006. godine operisan zbog diskushernije L5-S1. Oštećenje organizma tužioca se cijeni po T-230.b) 40% Liste procenata zbog neurotskih depresivnih smetnji, radi se o prevashodno endogenoj multifaktorijalno uslovljenoj bolesti, ne može se pouzdano utvrditi kada je nastala, ali se ispoljila pod okolnostima vršenja vojne dužnosti u ratu. Vojni invaliditet se utvrđuje djelimično u odnosu na ukupno oštećenje organizma, pa se utvrđuje ukupan vojni invaliditet po ovoj tački od 20%. Djelimičan procenat vojnog invaliditeta je utvrđen ocjenom da se prevashodno radi o endogenoj prirodi bolesti, na čiju pojavu i razvitak je djelimično uticao ukupan period angažovanja u ratu pod opštim uslovima ratovanja, kao i postojanje stresnih događaja uz koje je neophodna individualna sklonost organizma da reaguje na spoljašnji faktor koji može biti okidač. Cijeni se i po T-202-v) 80% Liste procenata, zbog oboljenja kičmenog stuba sa funkcionalnim i neurološkim deficitom, a vojni invaliditet se utvrđuje djelimično u odnosu na ukupno oštećenje organizma, tako da ukupan vojni invaliditet po ovoj tački iznosi 20%. Radi se o prevashodno endogenoj multifaktorijalno uslovljenoj bolesti za koju se ne može pouzdano utvrditi kada je nastala, ali se ispoljila pod okolnostima vršenja vojne dužnosti u ratu. Djelimičan procenat vojnog invaliditeta je utvrđen ocjenom da se prevashodno radi o endogenoj prirodi bolesti na čiju pojavu i razvitak je djelimično uticao

ukupan period angažovanja u ratu pod opštim uslovima ratovanja, u kome je dominantan konstitutivni faktor pojedinca, a uz postojanje spoljašnjih faktora kao inicijatora nastanka ispoljenog oboljenja. Primjenom člana 4. stav 1. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 22/93), utvrđen je ukupan vojni invaliditet po osnovu bolesti od 30% trajno, s obrazloženjem da je uvećanje uz primjenu tog člana proisteklo na osnovu dodavanja 10% na najviši procenat invaliditeta, jer se radi o dva oboljenja čiji je najveći procenat 20%, pa je došlo do uvećanja u procentu od samo 10%.

Prema članu 89. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 46/04, 20/07, 59/08), koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostepenog rješenja, što je na isti način regulisano članom 92. stav 1. sada važećeg Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 134/11, 9/12 i 40/12), vojni invaliditet, pravo na dodatak za njegu i pomoć, pravo na ortopedski dodatak, kao i činjenicu da je bolest, odnosno smrt u uzročnoj vezi sa vršenjem vojne službe, utvrđuju se na osnovu nalaza, mišljenja i ocjene nadležnih ljekarskih komisija.

Po ocjeni ovog suda nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije od 29. aprila 2014. godine je dat u skladu sa članom 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija, jer sadrži sve činjenice i okolnosti koje su sa medicinskog stanovišta značajne za donošenje pravilne odluke tuženog o statusu tužioca i procentu vojnog invaliditeta.

Prigovori koje tužilac iznosi u zahtjevu na valjanost nalaza i osporenog akta nisu argumentovani, a samo nezadovoljstvo tužioca presudom i osporenim aktom ne može uticati na drugačije odlučivanje.

Postupak revizije u predmetnoj upravnoj stvari je započeo u 2011. godini, donošenjem ranijeg rješenja od 23. februara 2011. godine, u kojem je određeno da prava po tom rješenju teku od 01. marta 2011. godine, pa s obzirom da je to rješenje poništeno u upravnom sporu, osporenim aktom donesenim u ponovnom postupku je pravilno određen početak ostvarivanja prava sa tim datumom, s obzirom na pravne posljedice poništavanja rješenja, što je razlog neosnovanosti ovog prigovora.

Neosnovani su navodi zahtjeva da je u donošenju osporenog akta i pobijane presude došlo do povrede odredbe člana 255. stav 2. ZOUN, kojom je regulisano pitanje izvršnosti prvostepenog rješenja. Ta odredba se ne može primijeniti na konkretan slučaj, jer se ovdje radi o postupku revizije prvostepenog rješenja od 2009. godine, u kojem je odlučeno o statusu i pravima tužioca po osnovu oboljenja zadobijenog vršeći vojne dužnosti kao pripadnik Oružanih snaga Republike Srpske, a ne radi se o izvršenju rješenja donesenog u upravnom postupku kako pogrešno tužilac u zahtjevu ističe.

Ostali prigovori su bez uticaja na pravilnost osporenog akta, jer se odnose na prethodne postupke, nalaze ljekarskih komisija i zakonitost rješenja koja nisu predmet konkretnog postupka, zbog čega ih ovaj sud posebno ne obrazlaže.

Slijedom prednjeg, ovaj sud nalazi da u pobijanog presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka iz stava 2. izreke se zasniva na odredbama članova 49. i 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da tužilac nije uspio u sporu, ne pripada mu naknada troškova upravnog spora.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić